

PRÆDIKEN SØNDAG DEN 2. APRIL 2017 – MARIE
BEBUDELSSES DAG
VESTER AABY KL. 9 – AASTRUP KL. 10.15 (DÅB)
Tekster: Es. 7,10-14; 1. Joh. 1,1-3; Luk. 1,26-38
Salmer: 749,117,71,450, 108

Alle mine kilder skal være hos dig!
Det var Guds-ordet i tidens fylde,
da han fødtes, som engle hylde,
da Jomfru Marie ham bar hos sig.

Forleden kunne man læse en usædvanlig overskrift i avisen:
”Politiet jagter engle på Holbækmotorvejen”.

Det viste sig at være rigtig nok.

Eller – det vil sige.

Naturligvis havde ordensmagten nok haft de mere skeptiske
briller på, da anmeldelsen indløb første gang. Jeg tror, man er
vant til lidt af hvert i de kredse, så de har nok opøvet en sans
for, hvornår det er alvor og hvornår ikke.

Men der **var** altså noget om snakken.

På en måde.

Det viste sig nemlig, at det drejede sig om nogle, så vidt jeg
husker polske, mennesker, der havde fundet ud af, at det var
lettere at have held med at blaffe, når man var klædt ud som
engel. At de så havde forvildet sig ud på Holbækmotorvejen,
var nok i bund og grund en fejl.

Jeg ved ikke, om jeg selv ville finde det tillidsvækkende at
samle en engel op, der skulle til Svendborg hurtigst muligt.

Men det var altså forklaringen.

Budskabet kom under alle omstændigheder ud. Og englene nåede frem.

Og det er det, det drejer sig om, når talen er om engle.

De når altid frem.

Selve navnet engel betyder nemlig ”sendebud”. Engle har altid noget på hjerte som det hedder.

Noget, de skal fortælle videre.

Som de polske turister skulle videre.

Men englene i Bibelen har kraften til at nå frem givet fra Gud.

De er blevet sendt. Af Gud.

Det er blevet dagen med det særlige navn: Mariæ Bebudelsesdag. Dagen, hvor vi i kirkeåret markerer, at der nu er ca. 9 måneder til jul, og det derfor er tiden at fortælle jomfru Maria, at hun skal føde sin søn Jesus juleaften.

Derfor er Mariæ Bebudelsesdag en festdag. Også selvom den i kirkeåret ligger i det, der hedder fastetiden. Den tid, hvor vi ellers traditionelt anlægger de lidt mørkere toner for at markere, at vi er på vej mod langfredag, hvor Jesus blev korsfæstet. Mariæ Bebudelsesdag er en pause i fastetiden og en festdag i foråret.

Og så er Mariæ Bebudelsesdag mødet mellem det sædvanlige og det usædvanlige.

Et møde, der kræver engletale fra hjerter til hjerter.

Jomfru Maria har levet en omtumlet tilværelse i historien siden denne dag. Hun er blevet fremhævet som et særligt menneske som en særlig udvalgt og hun fylder i dag – ikke mindst i den katolske del af verden – meget.

Men det helt særlige er i grunden, at hun tværtimod var ganske **almindelig**. Det er **det**, der er værd at fejre på Mariæ

Bebudelsesdag. At budskabet om Guds frelse kommer til ganske almindelige mennesker som du og jeg.

Ikke til de særligt udvalgte.

Og noget mere almindeligt end Maria forlovet med Josef og boende i Nazareth skulle man faktisk den gang lede efter.

Lad os for et øjeblik skrælle alle de lag af, som historien siden har lagt på jomfru Marias skuldre og se, hvad der bliver tilbage.

En ung kvinde – måske ikke mere end 16 år – forlovet med tømrersvenden Josef og klar til et liv, der lignede hendes forældres og lignede hendes jævnaldrenes. En dag i hendes liv som sikkert var begyndt lige som alle andre. En rutineonsdag i huset.

Indtil.

Englen Gabriel havde ikke taget den på stop til Nazareth.

Han var blevet sendt af Gud.

Derfor stod han der. Lige pludselig.

Som det usædvanliges møde med det sædvanlige.

Med budskab om verden, der fra da af aldrig skulle blive den samme igen.

”Herren er med dig, du benådede”

for du har fundet nåde for Gud”

Maria bliver forfærdet over at høre de ord. Det kan vi undre os over i dag, for de lyder da ganske positive og ligner for resten de ord, vi indledte gudstjenesten med i dag ”Herren være med dig”

Det vigtige er imidlertid at holde fast i, at Maria stadig var det sædvanlige. Derfor bliver hun forskrækket. Ikke kun fordi der pludselig stod en engel i køkkenet, det kunne være

overvældende nok, men Maria vidste godt, at engle der pludselig står i køkkenet altid har noget på hjerte. At de kommer for at ændre hverdagen. Og at hun som ganske almindeligt menneske overhovedet ingen indflydelse har på det. Hun havde ikke gjort sig fortjent til at få besøg. Men hun kunne heller ikke afvise englens ærinde. Som vi ikke kan afvise de store ting, der kommer til os. Derfor ved Maria ved blot at høre ordene ”Herren er med dig, du benådede,” at det her mildt sagt ikke bliver ved med at være en almindelig onsdag i Nazareth. Men hun holder også stadig fast i, at hun blot er Maria. Det giver sig så udslag i de lidt pudsige og snusfornuftige bemærkninger om, hvordan englens ærinde skal gå i opfyldelse, når hun aldrig har været sammen med en mand, og englens forklaring om, at Helligånden skal komme over hende. Det er i øvrigt herfra vi har udtrykket at ”ånden kommer over mennesker.” Og måske ved vi godt, hvad det almindeligvis betyder blandt mennesker. Nemlig at noget bliver sat i gang. Og det behøver altså ikke nødvendigvis at være børnefødsler. Udtrykket bruges i utallige andre sammenhænge. Men ordene om Helligånden får Marias betænkeligheder til at forsvinde som dug for forårssolen, og hun slutter med at svare: ”Se, jeg er Herrens tjenerinde. Lad det ske mig efter dit ord!” Og englen forlod hende. Mon ikke hun lige satte sig ned bagefter. I dag ville hun nok endda have taget sig en kop kaffe.

For hun var **stadig** Maria. Det er vigtigt at holde fast i. Maria forblev et menneske.

Også selvom hun i dag får at vide, at hun skal føde Guds Søn og kalde ham Jesus.

Det er hele det glædelige budskab til Mariæ Bebudelsesdag. At glæden undfanges i dag og fødes på jorden igen om 9 måneder, når det bliver juleaften. Gud lod sig blive et menneske af kød og blod. Derfor skulle Jesus fødes af et ganske almindeligt menneske i en ganske almindelig by.

Maria var et menneske. Også selvom historien efterfølgende har ophøjet hende og anbragt hende nærmere Gud end andre som mor til Jesus.

Det, der virkelig gør Maria værd at ære er, at hun bliver symbolet på, at Guds nåde kan komme til **alle** mennesker **alle** steder og til **alle** tider. Netop fordi hun ikke havde gjort sig fortjent til at blive udvalgt.

Vi ved ikke, hvad vi bliver udvalgt til. Vi oplever måske heller ikke, at der pludselig står en engel i stuen og gør os tavse. Men vi alle kender til, at ord og budskaber kan ændre dagen. Det kan blandt mennesker være til det bedre eller til det dårligere. Maria stillede spørgsmål til livet, da det tog livtag med hende. Hvordan skal det gå til? Også det er med til at gøre hende så menneskelig, for det gør vi også, når de store ting kommer til os.

Men det, der er budskabet til os i dag er, at Maria turde lægge sit liv i Guds hånd, da hun hørte ordene om, at Helligånden skulle komme over hende.

Hørte, at hun ikke skulle være alene med det store i livet.

Vi hører også ordene om Helligånden kraft i vores liv ved livets begyndelse. Vi hørte dem, da **vi** blev båret til dåb (og vi skal høre dem lige om lidt i dag her i Aastrup Kirke)
Derfor skal vi om lidt synge Johannes Johansens dåbssalme ”Du kommer, Jesus, i vor dåb” som netop fortsætter med ordene ”Her rækker du os mod og håb. **Alene** er vi svage.

Mariæ Bebudelsesdag er dagen, hvor vi møder Guds kraft blandt menneske. Hvor vi hører juleevangeliet i forårsudgave med lyset stigende på himlen. Det er midt i vores hverdag, vi har brug for at høre ordene om Guds nærhed i verden. Det er fra Gud kraften skal komme til os. Og det er ved dåben, vi alle møder den hilsen, som Maria fik i dag: ”Herren er med dig, du benådede. Du har fundet nåde for Gud”

De ord får vi med på livets rejse. Som Guds evige nærvær. Så vi ikke selv behøver at klæde os ud som engle.

For at komme med.

AMEN